

Hun! is rake schets van een moeizame driehoeksverhouding

THEATER

Hun van Peter de Graef, regie: Peter de Graef en Arne Lievens In: Bistheater, Den Bosch. Amsterdam, Brakke Grond, 13 t/m 15 maart.

'Waar moet ik naar toe om van u af te geraken?', roept Emilie wanhopig als Eddy haar vanuit zijn rolstoel voortdurend in de rede valt. 'Naar uzelf', zegt hij eenvoudig. Jaren geleden heeft hij zich onder een vrachtwagen gegooid omdat zijn liefde voor haar onbeantwoord bleef. Verlamd bleef hij in leven en uit schuldgevoel nam Emilie hem in huis. En dat bleef zo, ook toen ze trouwde met de monteur Frans, die zijn boortoren af en toe verlaat om te zien hoe het er thuis voor staat.

Ze zitten wanhopig gevangen in hun driehoeksverhouding. Die wordt nog complexer als Frans vertelt verliefd te zijn op een Italiaanse die hem zonder woorden begrijpt. Het leven rommelt maar aan met dit drietal, allemaal zijn ze uit op een sprankje liefde, maar niemand krijgt die. Hoe zorgend Emilie als verpleegster ook in de weer is en hoeveel liefdesbrieven Eddy haar ook schrijft.

Zijn brieven blijven ongelezen, hij stopt ze in de koekblikken die Emilie heeft leeggesnoept. De trommels staan als meer dan manshoge stapels op het toneel, symbool voor een levenslange sleur. Eddy verschanst zich achter die blikken muur om bevrediging te zoeken in de kussens van zijn driezitsbank. Maar alledrie komen ze tekort, en vluchten in surrogaat: zoetheid, luchtkastelen of leugens.

Dat is tragisch, al kan er ook

onbedaarlijk worden gelachen om hun noodsprongen. De schrijver, Peter de Graef, duwt het komische en het dramatische dicht tegen elkaar aan in originele, poëtische taal. Op zoek als hij is naar het doel van de liefde, gaat het vooral over de tegenwind die altijd weer opsteekt in de vorm van vervingeling, verraad, schuld en jaloezie.

Allemaal zoeken ze de schuld buiten zichzelf, bij 'hun'. Dat verklaart ook de titel van deze indrukwekkende voorstelling: *Hun!*. Niet alleen de taal is een genot, ook het acteren is voorbeeldig. De Graef zelf is als de onnozele Eddy onweersstaanbaar komisch en ontroerend, Katelijne Verbeke gaat als Emilie letterlijk gebukt onder haar lot, terwijl Koen van Impe met een vriendelijk verwonderde blik afstevent op de schokkende ontknoping.

Het is verbazend dat er op dat oeroude thema nog zoveel varianten mogelijk zijn die elk cliché omzeilen. In de precieze en strakke regie, ook van De Graef, samen met Arne Lievens, krijgt stoffig realisme geen kans. De voorstelling is zo fris en sprankelend dat ook een doorgewinterde kijker keer op keer wordt verrast.

Met *Hun!* laat Peter de Graef zich opnieuw kennen als een bijzonder theaterman. Na *Ombat*, vorig seizoen in het Theaterfestival, en zijn fenomenale vertolking van George in de *Virginia Woolf* van Dirk Tanghe die volgend seizoen naar Nederland komt. Er zijn er maar weinig die zo'n veelzijdig en uitbundig talent in zo'n rake, sobere vorm weten te gieten.

Marian Buijs